نگاه

کلوپ نشان داد همه ما اشتباه می‌کردیم

جیمی کاراگر
تلگراف

وقتی یورگن کلوپ به آنفیلد آمد، گفت که می‌خواهد تردیدها را به باور تبدیل کند. من هم یکی از همان‌هایی بودم که شانس کمی برای قهرمانی لیورپول قائل بودند. در فوتبال حرفه‌ای نمی‌توان ناامید شد و لیورپولی‌ها هم سال‌ها به رؤیاپردازی‌شان ادامه دادند. معتقدم لیورپول در این ۳۰ سال هفت بار مستحق کسب عنوان قهرمانی جزیره بود، اما هر بار این آرزو محقق نمی‌شد. بیش از همه در سال ۲۰۰۲ و ۲۰۰۹ زمانی که هدایت تیم دست جرارد هولیر و رافا بنیتس بود، قرمزها تا آستانه قهرمانی پیش رفتند. تیم فعلی یورگن کلوپ را باید بهترین ترکیب لیورپول طی این سال‌ها نامید. البته کلوپ شایستگی‌هایش را قبل از آمدن به انگلیس در بوندس‌لیگا ثابت کرده بود. او در آلمان تمام تمرکزش را روی شکست بایرن و پشت سر گذاشتن این تیم گذاشت. با این حال آمدن کلوپ به لیگ برتر با استقبال زیادی مواجه نشد و حتی خود من در یادداشتی در موردش پیش‌داوری کردم: «بعید می‌دانم کلوپ بتواند قهرمانی را به آنفیلد بیاورد.» واقعاً خوشحالم که موفقیت لیورپول باعث شد به این پیش‌داوری نادرستم اذعان کنم. در واقع ذهن خلاق کلوپ لیورپول را دگرگون کرد. طی سال‌های ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۶ قرمزها در لیگ به ترتیب عناوین هفتم، ششم، هشتم، هفتم، دوم، ششم و هفتم رقابت‌ها را کسب کردند. مربیان قبلی ستاره‌هایی چون ژابی آلونسو، خاویر ماسکرانو، فرناندو تورس، سوارز و رحیم استرلینگ را در اختیار داشتند، اما به هدف اصلی‌شان نرسیدند. بهانه آوردن مربیان به خاطر عملکرد ضعیف باشگاه در فصل نقل و انتقالات به هیچ وجه پذیرفتنی نیست. اگر کلوپ نبود شاید ویرجیل فان دایک و آلیسون بکر سر از تیمی دیگر درمی‌آوردند و سادیون مانه و محمد صلاح زیر نظر یورگن به بازیکنان درجه یک دنیا تبدیل شدند. این قهرمانی در عصر فوتبال مدرن به دست آمده و کلوپ با همه مشکلاتی که سر راهش بود بر تمام چالش‌های فوتبال حرفه‌ای چیره شد. با افتخار باید بگوییم مرد آلمانی تیمی ساخته که نه تنها در جزیره، بلکه در سطح قاره اروپا نیز شایسته کسب همه جام‌هاست.

فوتبال اروپا

شیوا نوروزی

رؤیای کلوپ و شاگردان به حقیقت پیوست

تاجگذاری لیورپول بعد از ۳۰ سال

ماراتن لیگ جزیره برای قرمزهای مرسی‌ساید پایان خوشی داشت؛ مسجل شدن قهرمانی سال ۲۰۲۰ آن هم بعد از شکست منچسترسیتی شبی به یادماندنی برای لیورپول و هوادارانش رقم زد. نبرد چلسی – من‌سیتی آخرین بازی هفته سی و یکم بود که با پیروزی ۲ بر یک آبی‌های استمفوردبریج به پایان رسید. این نتیجه آرزوی ۳۰ ساله لیورپول را به واقعیت تبدیل کرد.

■■■

قرمزها چهارشنبه شب با چهار گل کریستال پالاس را بردند تا با خیال راحت دیدار حساس پنج‌شنبه شب را به نظاره بنشینند. همه بازیکنان لیورپول و مربیان این تیم جدال چلسی – سیتی را تا لحظه آخر تماشا کردند تا اینکه رؤیا به واقعیت تبدیل شد. سیتی ۶۳ امتیازی ماند تا در فاصله هفت هفته مانده به پایان این فصل لیگ برتر چهره قهرمان مشخص شود. لیورپول همان تیمی است که سال گذشته تنها به خاطر یک امتیاز کمتر جام را تقدیم سیتی کرد و حالا مسجل شدن قهرمانی بندرنشینان با شکست تیم گواردیولا همراه شده است. در ابتدای فصل همه حرف از هت‌تریک قهرمانی منچسترسیتی می‌زدند، اما درخشش کلوپ و شاگردانش از همان هفته‌های ابتدایی حسرت سومین جام پیاپی را به دل سیتیزن‌ها گذاشت. این اولین قهرمانی این تیم در لیگ برتر محسوب می‌شود.

■■■

یورگن کلوپ اهمیت قهرمانی بعد از سه دهه را با اشک‌هایش نشان داد. سرمربی لیورپول از هواداران خواسته بود که در صورت فتح لیگ به خاطر کرونا در خانه‌های‌شان بمانند، اما هیچ کدام از آنها به خواسته یورگن محبوب توجهی نکردند تا هزاران نفر از لیورپولی‌ها در خیابان‌های این شهر و بیرون از ورزشگاه آنفیلد جشن و پایکوبی به راه بیندازند. مرد آلمانی که با اسکای اسپورتس گفت‌وگو می‌کرد به سختی می‌توانست اشک‌هایش را کنترل کند: «رؤیایی‌تر از آن چیزی بود که تصور می‌کردم. این حس با کلمات قابل بیان نیست. هرگز فکر نمی‌کردم چنین احساسی داشته باشم. این یک کار فوق‌العاده به خاطر بازیکنانم بود. مربی آنها بودن یک امتیاز است. نمی‌توانم بیش از این نسبت به کادر فنی‌ام احساس غرور کنم. امیدوارم که در خانه بمانید و قهرمانی را در خانه‌هایتان جشن بگیرید. در آینده می‌توانیم عکس‌هایمان را با هوادارانمان داشته باشیم.»

■■■

جوردن هندرسون بستن بازوبند کاپیتانی قرمزها را یک افتخار بزرگ خواند: «احساس فوق‌العاده‌ای دارم. ما موفق شدیم بالاخره به مقام قهرمانی دست پیدا کنیم. هر اتفاقی که بیفتد هیچ اهمیتی ندارد. مهم این است که ما همیشه دنباله‌رو یورگن کلوپ هستیم و به او ایمان داریم. باور دارم که هیچ کدام از این موفقیت‌ها بدون حضور کلوپ امکانپذیر نبود.» صلاح، ستاره مصری این تیم نیز در خصوص این موفقیت نوشت: «حس خیلی خوبی است. می‌خواهم از همه هوادارانی که از گوشه و کنار دنیا ما را تماشا می‌کنند تشکر کنم. شما این قهرمانی را برای ما ممکن کردید.»

■■■

قدردانی هواداران دوآتشه تیم قهرمان از چلسی و فرانک لمپارد هم در نوع خود جالب توجه بود. تماشاگران لیورپول سراز پا نمی‌شناختند و اصلاً برای‌شان اهمیت نداشت که به ویروس کرونا مبتلا شوند یا نه. برای آنها مهم این بود که تیم رقیب، یعنی سیتی به چلسی باخته است. با این اتفاق هم انتقام فصل پیش از تیم شاگردان گواردیولا گرفته شد و هم طلسم ناکامی در کسب جام شکست. به همین خاطر بود که برخی هواداران پلاکاردهایی با این مضمون به دست داشتند: «ممنون چلسی و سوپرفرانکی». لمپارد، سرمربی چلسی هم قهرمانی لیورپول را تبریک گفت: «پیروزی مقابل منچسترسیتی احساس فوق‌العاده‌ای را به ما القا کرد. من فکر می‌کنم که فاصله زیادی بین دو تیم سیتی و لیورپول با سایر تیم‌ها وجود دارد و با خرید یک یا دو بازیکن این فاصله از بین نخواهد رفت. فکر نمی‌کنم که بازی چلسی و منچسترسیتی قهرمان لیگ برتر انگلیس را مشخص کرده باشد. این قهرمانی مدت‌ها قبل و به خاطر عملکرد فوق‌العاده لیورپول و ثبات آنها قطعی شده بود.»

پپ گواردیولا، سرمربی سیتی هم به شیوه خودش نسبت به قهرمانی لیورپول واکنش نشان داد: «به همه هواداران لیورپول، سرمربی و بازیکنان تیم تبریک می‌گویم. آنها شایسته قهرمانی بودند، دو فصل بود که ۲۵ امتیاز بیشتر از لیورپول کسب می‌کردیم، اما آنها در فصل جاری جبران کردند. اکنون باید شرایط خودمان را بهتر کنیم. اگر به ۱۰ سال گذشته نگاه کنیم، می‌بینیم که ما هشت قهرمانی به دست آورده‌ایم، اما نمی‌توان همیشه قهرمان شد. باید این موضوع را یاد بگیریم تا ناکامی دوباره تکرار نشود.»

حاشیه‌ای بر شکست استقلال برابر فولاد در شروع دوباره لیگ برتر فوتبال پس از ۴ ماه

بی‌اعصاب‌ها جام نمی‌گیرند

گزارش
سعید احمدیان

ریشه باخت استقلال به فولاد را باید خارج از زمین جست‌وجو کرد، جایی که مربی جوان آبی‌ها نقش زیادی در تزریق ناآرامی و عصبیت به بازیکنانش در داخل زمین داشت تا این تیم از قهرمانی دور شود.

رضا سعیدی‌پور | ایران

از روزی که حسن اکرمی سوت پایان بازی پارس جنوبی و تراکتور را زد تا چهارشنبه شب که مهدی سیدعلی سوت شروع بازی فولاد و استقلال را به صدا درآورد، چهار ماه گذشته است، از ۹ اسفند ۹۸ تا پنجم تیر ۹۹، روزهایی که کرونا فوتبالیست‌های کشورمان را هم مانند سایر لیگ‌های دنیا به خانه فرستاد تا در روزهایی که یک ویروس ناشناس همه جهان را به تعطیلی کشانده بود، فوتبال هم دست‌هایش را به نشانه تسلیم بالا ببرد، چهار ماه طول کشید تا دوباره هیجان به ورزشگاه‌های فوتبال ایران برگردد، هرچند بدون تماشاگر و سکوهایی که همچنان قرار است خالی بماند. با این حال چهارشنبه شب لیگ نوزدهم یک افتتاحیه جذاب داشت؛ نبرد فولاد و استقلال در ورزشگاه فولاد آرهنا نشان داد که طولانی‌ترین تعطیلی هم گویا سبب نشده تیم‌ها از تب و تاب بیفتند و لیگ برتر از همین مسابقه اول هیجان‌انگیز شروع شد. مسابقه‌ای که همه چیز داشت، از گل‌های زیبا گرفته تا درگیری، حاشیه و اخراج تا شروع لیگ برتر با جنجال و هیجان همراه شود و هواداران فوتبال امیدوار شوند که در ۹ هفته باقی مانده از لیگ می‌توانند تماشاگر یک لیگ جذاب باشند، حتی اگر اختلاف صدرنشین با نزدیک‌ترین تعقیب‌کننده‌هایش ۱۰ امتیاز باشد.

دیدار فولاد و استقلال سه گل داشت؛ دو گل برای اهوازی‌ها و یک گل برای آبی‌های تهران تا در نهایت اسکوربورد ورزشگاه فولاد آرهنا پیروزی ۲ بر یک شاگردان نکونام را مقابل فرهاد مجیدی ثبت کند. هرچند روز به چشمی که در فصل‌های اخیر هواداران استقلال را با سوتی‌ها و پنالتی‌های بی‌موقعش کم حرص نداده دروازه فولاد را باز کرد، اما اهوازی‌ها خیلی زود به بازی برگشتند و موسی کولیبالی و مجتبی نجاریان برای فولاد دو گل وارد دروازه سیدحسین حسینی کردند تا آبی‌ها دست خالی به تهران برگردند.

■ استقلال ناامید شد، فولاد امیدوار

نتیجه بازی چهارشنبه شب برای فولاد و استقلال دو روی یک سکه بود. آبی‌ها امیدوار بودند با پیروزی در اهواز با یک تیر دو نشان بزنند؛ هم ۳۹ امتیازی شوند و به رده دوم جدول صعود کنند و هم اختلاف پرسپولیس ۴۷ امتیازی در صدر جدول با نزدیک‌ترین تعقیب‌کننده‌اش به هشت امتیاز برسد. اوضاع اما آنطور که مجیدی و شاگردانش پیش‌بینی می‌کردند پیش نرفت. هرچند که با گل زودهنگام چشمی امیدوار شدند، اما در پایان ۹۰ دقیقه بازنده لقب گرفتند تا ۳۶ امتیازی باقی بمانند و اختلاف‌شان با صدر به ۱۱ امتیاز برسد. با این اختلاف امتیاز و بازی‌های سخت‌تری که استقلال در قیاس با پرسپولیس در ۹ هفته باقی مانده دارد، آبی‌ها از قهرمانی دورتر شده‌اند و چیزی شبیه به یک معجزه می‌تواند استقلال و فرهاد مجیدی را به جام برساند.

این دومین باخت متوالی استقلال بود، آبی‌ها که هشتم اسفند در آخرین بازی‌شان قبل از تعطیلی لیگ در سیرجان به گل‌گهر یک بر صفر باخته بودند، در شروع دوباره لیگ هم باختند تا وضعیت برای آنها چندان امیدوارکننده نباشد. تعطیلی چهار ماهه لیگ هم به نظر می‌رسد چندان برای آبی پوشان خوش‌یمن نبوده و گویا آنها همان روند نزولی قبل از تعطیلی لیگ را سپری می‌کنند و ادامه این روند می‌تواند حتی کسب سهمیه لیگ قهرمانان فصل آینده آنها را هم به خطر بیندازد، به خصوص که فولاد ۳۶ امتیازی و شهرخودروی ۳۵ امتیازی در رده‌های پنجم و ششم برای گرفتن جایگاه استقلال خیز برداشته‌اند.

در سوی دیگر فولادی‌ها که با جواد نکونام آرزوهای بزرگی را در لیگ نوزدهم دارند، روند فوق‌العاده‌ای را که قبل از تعطیلی لیگ داشتند، ادامه می‌دهند. آنها مقابل استقلال چهارمین برد متوالی‌شان را جشن گرفتند تا به کسب سهمیه لیگ قهرمانان امیدوار شوند. فولاد با این برد ۳۶ امتیازی شد و هم‌امتیاز با استقلال و تنها به خاطر تفاضل گل پایین‌تر از آبی‌ها در رده پنجم لیگ ایستاد. از این‌رو نبرد مدعیان کسب سهمیه هم در ۹ بازی باقی مانده تماشایی خواهد بود.

■ امان از تیم بی‌اعصاب‌ها

بازی چهارشنبه شب گذشته فولاد و استقلال بار دیگر ضعف بزرگ آبی‌پوشان در خارج از زمین را عیان کرد، مسابقه‌ای که استقلالی‌ها چه روی نیمکت و چه داخل زمین یک تیم عصبی بودند که به هر بهانه‌ای از کوره در رفتند و به سمت داور مسابقه حمله‌ور شدند. نتیجه این نمایش عصبی برای آبی‌ها گران تمام شد و آنها در شرایطی بازی را به پایان رساندند که با اخراج علی کریمی و عارف غلامی ۹ نفره شدند و فرهاد مجیدی هم با کارت قرمز مهدی سیدعلی از روی نیمکت اخراج شده بود تا بازی عقب افتاده این تیم با سه اخراجی همراه باشد.

در این بین نمی‌توان از نقش فرهاد مجیدی در تزریق این عصبیت به بازیکنانش در داخل زمین بازی گذشت. واکنش‌های مجیدی کنار زمین چه هنگام اعتراض و چه زمان شادی نشان می‌دهد که مجیدی مربی هنوز از پوسته مجیدی بازیکن جدا نشده است و هنوز نمی‌داند که به عنوان یک مربی باید سعی در کنترل هیجان و آرام کردن اعصاب شاگردانش داشته باشد، نه اینکه با واکنش‌های عصبی، بازیکنانش را ناآرام کند. صحبت‌های دیروز سهراب بختیاری‌زاده، مدافع سابق استقلال در گفت‌وگو با خبرگزاری تسنیم به خوبی گویای وضعیت حاکم بر استقلال است: «بیشتر بازیکنان استقلال درگیر جر و بحث و اعتراض هستند. از طرفی ذهنیتی در مجموعه استقلال ایجاد و تبدیل به باور شده که همه با این تیم مشکل دارند. تا زمانی که این تفکر وجود داشته باشد، رفتارهای خشونت‌آمیز و غیرحرفه‌ای ادامه خواهد داشت و به استقلال لطمه خواهد زد.»

برای کسب کرسی بین‌المللی باید سرمایه‌گذاری کنیم

دیپلماسی آجیل دیگر جواب نمی‌دهد

بازتاب

پیمان فخری، رئیس مرکز نظارت بر تیم‌های ملی کمیته ملی المپیک و عضو ستاد بازی‌های المپیک و آسیایی در خصوص شرایط کرسی‌های بین‌المللی ورزش ایران گفت: «ما باید ماهیت کرسی‌ها را بررسی کنیم. آقایان می‌گویند که ۴۰۰ کرسی بین‌المللی در رشته‌های مختلف داریم، اما فکر می‌کنم کمتر از ۱۰ درصد آنها مفید باشد. شرایط خوبی در این زمینه نداریم، چراکه اتفاقات سیاسی و بین‌المللی هم در این مسیر تأثیرگذار است، حتی تحریم‌ها هم روی ورزش ایران تأثیرگذار بود. در دوره گذشته تحریم‌ها شاهد بودیم که در مسابقات داورها هم علیه ایران سوت می‌زدند.»

فخری افزود: «ما برای برگزاری بسیاری از مسابقات بزرگ جهانی با محدودیت‌های فرهنگی و سیاسی روبه‌رو هستیم، اما کشوری همچون تایلند که حضور چندانی در عرصه ورزشی جهان ندارد به واسطه اینکه مسئولان ورزشی را زیاد به کشورش دعوت می‌کند صاحب کرسی‌های مهمی است. این شرایط برای قطر هم وجود دارد و حالا شاهد هستیم که آنها به مرکز دیپلماسی ورزش دنیا تبدیل شده‌اند. یکی از محورهای ما در مذاکرات با مسئولان جهانی حمایت برای کسب کرسی‌های بین‌المللی است. دیپلماسی آجیل دیگر جوابگو نیست و برای رسیدن به اهداف خود نیازمند سرمایه‌گذاری هستیم. شخصی حدود ۱۷ سال یک کرسی داشت و زمانی که از او گزارش خواستیم، گفت برنامه‌ای انجام نشده است!»

وی گفت: «پول روزانه، سفر، هزینه ایاب و ذهاب و اسکان از جمله مزایای این کرسی‌هاست، اما فکر می‌کنم اغلب افرادی که کرسی دارند به دنبال پرستیژ آن هستند.»

فوتبالی‌ها قبل از ورود قوه قضائیه شفاف‌سازی کنند

اژه‌ای: پرونده ویلموتس در دادسرای تهران است

خبر

ورود قوه قضائیه به پرونده فساد در فوتبال این جریان پیچیده را وارد فاز جدیدی کرده است. مطالبه عمومی در این خصوص باعث شده حالا سازمان بازرسی و مدعی‌العموم به صورت جدی خواستار حل و فصل و مشخص شدن زوایای پنهان این پرونده باشند. غلامحسین محسنی‌اژه‌ای در خصوص پرونده جدید اتفاقات فوتبال که در قوه قضائیه به آن رسیدگی می‌شود، اظهار داشت: «حق مردم است که بدانند و بفهمند کجا و چقدر پول هزینه می‌شود. لذا معتقدم مسئولان ذی‌ربط خودشان این کار را بکنند تا اصلاً نیاز نباشد قوه قضائیه و قوه قهریه وارد شود.» معاون اول قوه قضائیه تصریح کرد: «باید خودشان و سازمان‌های بازرسی وارد شوند، وزارت ورزش وارد شود و کارهای لازم را انجام دهد، اما آنجا که سایر دستگاه‌ها کوتاهی کنند و احیاناً خدای ناکرده فسادی به بار بیاید، قوه قضائیه باید وارد شود. در مسائل فوتبال هم پرونده‌هایی تشکیل شده است. البته قبلاً پرونده‌هایی بود، اما اخیراً دوباره بر اساس بخشی که مدعی‌العموم وارد شده گزارشاتی آمده است. پرونده چون هنوز در مرحله تحقیقات مقدماتی است، از بیان جزئیات آن معذورم. ضمن اینکه از آخرین وضعیت آن خبر ندارم که بر فرض دیروز و امروز چه اتفاقی افتاده، اما پرونده‌ای تشکیل شده و دادسرای تهران در حال رسیدگی به آن است.»

یادداشت

دنیا حیدری

حسرت اخلاق‌مداری بر دل ورزش

اخبار جنجالی و حاشیه‌ای در ورزش تمامی ندارد، عجیب هم نیست. آموزشی در کار نباشد باید هم هر روز شاهد اخبار تأسف‌باری بود که حاصل حاشیه‌های تمام نشدنی اهالی ورزش است. صدالبته که تک‌تک ورزشکاران، مربیان و دیگر افراد این جامعه باید قدرت تشخیص راه درست از اشتباه را داشته باشند، اما صرف مقصر قلمداد کردن ورزشکاران نمی‌توان امیدی داشت به بهبود شرایط و کاهش آمار تأسف‌باری که هر روز شاهد آن هستیم.

اخلاق‌مداری آموزش می‌خواهد؛ آموزشی که سالیان سال است که در ورزش ایران معنا و مفهومی ندارد و تنها حسرتی است بر سر زبان پیشکسوتانی که در این مسیر درس‌ها پس داده‌اند. پیشکسوتانی که در کلاس درس مربیان و استادانی بزرگ چون دهداری‌ها آموزش دیدند و حالا نبود این آموزش را اصلی‌ترین عامل بی‌اخلاقی‌های ورزش ایران، به خصوص در فوتبال می‌دانند.

طی روزهای گذشته بار دیگر حرف و حدیث‌های قابل تأملی نقل محافل شده، شایعاتی مطرح می‌شود که یکی از ملی‌پوشان فوتبال به زودی با محرومیتی جدی مواجه خواهد شد. مهم نیست که این خبر صحت داشته باشد یا نه. مهم نیست محرومیتی در کار است یا نه، حتی مهم نیست آنچه شنیده می‌شود واقعیت است یا شایعه. مهم این است که چنین اخباری کم نمی‌شنویم، اخباری که اگرچه سعی در تکذیب و پنهانکاری آن می‌شود، اما واقعیت محض است و همین واقعیت‌ها تلخ است که طی سال‌های اخیر باعث دور شدن هرچه بیشتر اخلاق‌مداری از جامعه ورزش شده است. مهم این است که سال‌هاست با وجود ضرورت نیاز آموزه‌های اخلاقی، ورزش از این مقوله مهم دور مانده و همین مسئله باعث شده ورزشکاران، مربیان و حتی در بسیاری از موارد مدیران از راه درست خود منحرف شوند و انحراف آنها نه فقط داستان‌هایی شرم‌آور را در پی داشته که بدتر از آن تأثیرات مخربی را روی ورزشکاران و جوان‌ترهایی که آنها را الگو و سرلوحه خود قرار می‌دهند، دارد. بدون تردید دنیای شهرت فرصت خوبی برای کلاهبرداران و فرصت‌طلبان است تا با استفاده‌های سوء از ورزشکاران و دیگر افراد سرشناس جامعه ورزش به مقاصد شوم و کثیف خود برسند، اما می‌توان با آموزش درست و صحیح تک‌تک افراد این جامعه، دایره فعالیت افراد سودجو را تنگ‌تر کرد. آموزشی که تدارک دیدن آن تا به امروز و ذهن هیچ یک از آقایان مسئول را آنقدر به خود مشغول نکرده که گامی در این راستا بردارند تا بیش از این شاهد اشتباهات تلخ و تأسف‌بار برخی افراد مشهور جامعه ورزش نباشیم.

مسئله امروز واقعی بودن یا نبودن اخبار منتشر شده اخیر نیست. مسئله این است که چه زمانی قرار است آقایان به صرافت آن بیفتند و گامی برای آموزش مسئله اخلاقی بردارند تا کمتر شاهد چنین حاشیه‌های جنجالی باشیم که روح جامعه را آزرده می‌کند. هرچند تا زمانی که برخی از آقایان و بالادستی ورزشکاران خود در مسیرهای نادرست قدم برمی‌دارند و با تله‌گذاری و رفتاری این‌چنین ناشایست به دنبال رسیدن به اهداف خود هستند، نمی‌توان از ورزشکارانی که جوزده شهرت می‌شوند و سرشان آنقدر داغ است که تن به هر اشتباهی می‌دهند، انتظار دیگری داشت. بی‌توجه به این اشتباهات تأثیرات منفی زیادی برای جامعه در پی دارد. هرچند که بدون تردید اگر جدا از داستان‌های حریم خصوصی برخوردهایی جدی با این ناهنجاری‌های غیرمتعارف می‌شد، امروز در پی اشتباهات تأسف‌بار آقایان (چه ورزشکار باشد و چه مربی و مدیر) شاخ و شانه نمی‌کشیدند برای منتقدان که با کدام اجازه دست به قضاوت زده‌اید و وارد ماجرا شده‌اید برای پوشش خبری آن!

ورزش بدون وزنه اخلاقی بی‌تردید به پشیزی نمی‌ارزد که اگر می‌ارزید معلمان آن سال‌های دور تأکیدشان همواره این نبود که اول اخلاق، دوم اخلاق، سوم اخلاق و سپس ورزش. معلمانی که شاگردانی تک و نمونه تحویل جامعه ورزش داده‌اند، کسانی که امروز جای خالی آنها و آموزه‌های‌شان بدجور توی ذوق ورزش می‌زند!